

مشرك را نمی آرزوم!

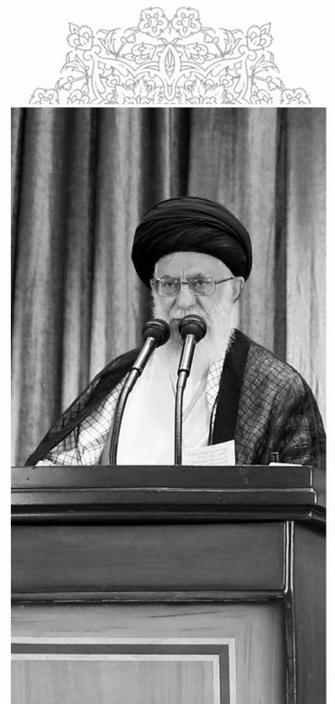
وای به حال کسی که با نماز و طاعتش وارد جهنم شود! امان از کسی که صورت صدقه و زکات و صلواتش صورت‌هایی باشد که زشت‌تر از آن‌ها تصور نشود! بیچاره، تو مشرکی! خداوند به فضل خود موحد اهل معصیت عمیان‌کار را می‌آمزد، ان شاء الله، ولیکن فرموده است که مشرک را نمی‌آمزم اگر بی توبه از این دنیا برود. در احادیث شریفه، شنیدی چنان که می‌فرماید: «مرائی [ریاکار] مشرک است.» کسی که ریاست دینی و امامت خود، تدریس خود، تحصیل خود، روزه‌ی خود، نماز خود، و بالاخره اعمال صالحه خود را ارائه به مردم دهد برای منزلت در قلوب، مشرک است، و به موجب اخبار اهل عجمت، صلوات الله علیهم، و به موجب آیه شریفه مشمول غفران حق نمی‌شود. پس، ای کاش اهل معاصی کبیره بودی و متجاهر به فسق بودی و متبتهک حرمت ظاهره بودی، و موحد بودی، و شرک به خدا نمی‌آوردی.

[امام خمینی ، چهل حدیث ، نشر فرهنگی رجا ، ۱۳۶۸ ، ص ۴۴]

سنت لا یتغیر!

فی الکافی عن الصادق (ع): ان الله تعالی بعث نبیا من انبیائه الی قومه، و اوحی الیه، ان قل لقومک اته لیس من اهل قریبه و لا ناس کانوا علی طاعتی فاصابهم فیها سراء، فتحولوا عما احب الی ما اکره الا تحولت لهم عما یحبون الی ما یکرهون. (الشافی صفحه ۶۰۰ جلسه ۳۲۶)

هیچ قریه ای، مردمی، جماعتی، ملتی نیستند که از ما احب الله برگردند بما کره الله، آلا اینکه خدای متعال هم آنها را متحول می‌کند. عما یحبون الی ما یکرهون. تا ملتی متدین اند، اهل اطاعت خدایند، اهل امر به معروف و نهی از منکرند، اهل مجاهدتند، خدای متعال خیراتی را به طرف آنها سرازیر می‌کند. بعد بر اثر عوامل مختلف، این صفات و سجیات خوب را از دست می‌دهند، میل به گناه پیدا می‌کنند، میل به اختلاف پیدا می‌کنند. این طور که شد خدای متعال هم آن حالت نیکو را به حالت بد برمی‌گرداند. عکسش هم همین طور است. نقطه مقابل سراء، سختی‌ها و تنگی‌ها و مشکلات است. سنت الهی در آفرینش انسانها این است. همیشه هم همینطور بود است. نقض نشود به بعضی از ملت‌هایی که اهل گناهند، اما زندگی‌های علی‌الظاهر در رفاه و پیشرفته‌ای دارند، این نقض وارد نیست. اولاً: آنها بر اساس صفات نیکو مثل پشتکار و نظم در زندگی به آن پیشرفت‌ها رسیدند. معنای این روایت این نیست که ملت‌ها باید از همه جهات خوب باشند تا خدای متعال به آن‌ها رفاه و پیشرفت بدهد. نه، هر صفت خوبی، هر سبب خوب ملی و عمومی، یک تاثیر نیکویی دارد. ملتی که به دنبال علم است اهل تلاش است، وقت شناس است، بلند همت است، باگذشت است، به یک نتایج درخشانی می‌رسد. این کمالات را که از دست داد، آن نتایج از دستش خواهد رفت. ثانیاً: همان ملت‌هایی که انسان از دور نگاه می‌کند و خیال می‌کند مشکلاتی ندارند، اینها به خاطر فساد اخلاقیشان فرق در مشکلاتند و تاثیرات گناهانشان گریبان آنها را می‌گیرد. بنابراین، سنت الهی در مورد همه ملت‌ها و در همه زمانها لا یتغیر است. این، برای همه ما درس است.

[شرح حدیث از امام خامنه‌ای مد ظله العالی در مقدمه درس خارج مورخ یکشنبه ۸۸/۱۱/۱۱]

به سه چیز عمل کنید تا از سه چیز محروم نمانید!

معاویه بن وهب گوید: روزی امام جعفر صادق علیه السلام به من فرمود: ای معاویه! هر کس موفق شود سه چیز را به جای آورد از سه چیز دیگر محروم نخواهد ماند. (بدین گونه که:) هر کس توفیق دعا کردن یابد از اجابت دعا محروم نمی‌ماند، زیرا خدای عزوجل می‌فرماید: اَدْعُونِي اسْتَجِبْ لَكُمْ (غافر/ ۶۰) مرا بخوانید تا (دعای) شما را پذیرفته و اجابت نمایم. هر کس توفیق شکر گزاری یابد از فزونی نعمت محروم نمی‌شود زیرا خدای عزوجل می‌فرماید: لئن شکرتم لازیدنکم (ابرهیم/ ۷) اگر شکر گزاری کنید (نعمت خود را) بر شما خواهم افزود. و هر کس موفق به توکل بر خداوند گردد، از کفایت امرش توسط خداوند، محروم نمی‌گردد به دلیل این که خداوند فرموده: و من یتوکل علی الله فهو حسبه (طلاق/ ۳) و هر کس بر خدا توکل کند، امرش را کفایت می‌کند.

[محمد حسین محمدی ، هزار و یک حکایت قرآنی، نیلوفرانه ، چاپ دهم ، ۱۳۹۴ ، حکایت ۸۵]